

Arrest

nr. 243 688 van 5 november 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger en een moslim van Tsjetsjeense origine. U bent geboren op (...) te Grozny, Tsjetsjeense republiek.

U woonde in Stavropol tot u ongeveer 8 jaar oud was. Daarna woonde u met uw gezin in Moskou. Eind 1999 kwam u terug naar Grozny, maar na het begin van de tweede Tsjetsjeense oorlog verhuisde u met uw vader en zus naar een vluchtelingenkamp in Ingoesjetië. Uw moeder bleef in Moskou. U keerde terug naar Tsjetsjenië in 2001, waarna u verder trok naar Moskou om naar school te gaan. Hierna vatte u ook uw hogere studies in de rechten aan in Moskou, maar u maakte deze studies niet af. Daarna

begon u te werken als lasser in de gasindustrie. Gedurende de jaren werkte u zowel in Moskou, in Sint-Petersburg als in Rostov en Grozny.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest vervolgd te worden omwille van uw achterneven, Ib. (...) en Is. K. (...), die zich momenteel in Duitsland bevinden. In het jaar 2009 hadden zij namelijk enkele hooggeplaatsten in Gronzy bedreigd en beroofd in hun woningen. Onder het mom van een zoektocht naar een logé van de familie, maar met de effectieve bedoeling om uw twee achterneven te vinden, vielen de politiediensten de woning binnen waar uw neven verbleven. Uw neven slaagden er evenwel in om te ontkomen. Kort daarna werden zij alsnog opgepakt door de ROVD, maar werden zij niet veel later niet ver van hun huis gedumt. In 2010 vielen de ordediensten, ditmaal spetsnaz, opnieuw bij hen thuis binnen. Uw twee achterneven konden ontkomen, maar een derde persoon die zich op dat moment ook in hun huis bevond, weigerde naar buiten te komen. Bij het ontsnappen uit de woning werd de man beschoten en overleed hij. U hoorde van uw familie dat deze man een terrorist was. Wanneer de oom van uw achterneven, A. S. K. (...), vervolgens thuiskwam, werd hij opgepakt en tot twee jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens het schuilhouden van een terrorist in zijn woning. Tijdens die twee jaar waren Ib. (...), die federaal wordt gezocht, en Is. (...) al naar Duitsland gevlucht, alwaar hun moeder reeds woonde. In diezelfde periode werd uw achterneef, R. K. (...), bezocht door de autoriteiten om te weten waar de twee neven, Ib. (...) en Is. (...), zich bevonden. Hij kreeg dezelfde problemen als u en besloot het land te verlaten. In 2012 of 2013 vluchtte hij naar Zweden. U bleef op en neer reizen tussen Moskou en Grozny. In maart 2017 kreeg u in Moskou telefoon van uw vader. Hij liet u weten dat de politie was langsgeweest en ze naar u vroegen, maar u schonk hier niet veel aandacht aan. In mei 2017 reisde u naar Grozny. Na uw aankomst kwamen dezelfde politieagenten naar u thuis en ze vroegen of u familie was van Ib. (...) en Is. K. (...). Er ontstond een woordenwisseling waarna ze zijn vertrokken. Twee dagen later, op 3 of 4 mei 2017, drongen 4 agenten van de bewaking van Ramzan Kadyrov 's nachts uw huis binnen via de achterdeur. Ze maakten u duidelijk dat uw twee neven gevonden moesten worden. Ze gaven u twee weken om een contact te leggen tussen de ordediensten en uw twee neven. Op 14 mei 2017 kwam u samen met een vriendin terug van de supermarkt wanneer diezelfde auto als diegene die u had gezien op 3 of 4 mei naast u halt houdt. U werd herinnerd aan uw opdracht en u werd verzekerd dat een derde bezoek minder vriendelijk zou verlopen. Uw vriendin vertelde dit aan uw vader en na consultatie met uw zus besloten ze dat u het land moest verlaten. Enkele dagen later vertrok u met de bus vanuit Grozny naar Moskou, waar u op 18 mei 2017 aankwam. U haalde meteen de documenten op die u had kunnen regelen. Op 26 mei 2017 ging u naar Sint-Petersburg, waar u twee weken verbleef. Vervolgens verbleef u nog ongeveer één maand in Moskou, alvorens op 11 of 12 juli 2017 vanuit Moskou met de minibus naar Polen te gaan en zo verder te reizen naar Duitsland.

U diende een verzoek om internationale bescherming in in Duitsland op 14 juli 2017. Dit werd afgewezen op 17 januari 2018 en ook in beroep werd dit afgewezen in oktober 2018. U verklaart dat u nog tijdens uw beroepsprocedure het land werd uitgestuurd onder dwang.

Na uw vertrek kwam de wijkagent in december 2017 bij uw familie in Grozny langs om naar u te vragen. Daarna kwamen ze nogmaals langs in het begin van 2019.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming dient u de volgende documenten in: de beslissing en de notities van uw interview van uw verzoek in Duitsland, uw werkboekje, een oud paspoort van uw vader, een binnenlands paspoort, foto's van uw buitenlands Russisch paspoort, foto's van uw geboorteakte en een foto van een verzekeringsdocument.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest vervolgd te worden door de Tsjetsjeense ordediensten en dit omwille van het feit dat u hen niet wou helpen met het vinden van uw twee achterneven die in 2009 enkele inbraken hadden gepleegd bij hooggeplaatsten in Grozny. Na grondige analyse van uw asielrelaas is de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot het besluit gekomen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas door de vele tegenstrijdigheden die uw verklaringen hierover bevatten.

Zo spreekt u zich in eerste instantie tegen over wanneer u precies werd opgebeld door uw vader met de boodschap dat u werd gezocht in Tsjetsjenië. Zo verklaart u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ)

dat u in mei 2017 door uw vader werd opgebeld, toen u nog in Moskou was (CGVS vragenlijst, rubriek 3.5). Op het CGVS verklaart u echter dat u begin 2017, nog voor de maand maart, toen het nog winter was, door hem werd opgebeld (CGVS, p. 15). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, antwoordt u dat ze u bij de DVZ misschien wel verkeerd hebben begrepen en dat u zeker geen geheugenproblemen heeft. U geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen u werden voorgelezen en u deze voor akkoord heeft ondertekend, zegt u dat deze tijdsindicatie niet in uw verklaringen stond (CGVS, p. 15). Daar uit uw administratieve dossier blijkt dat u bij de DVZ expliciet vermeldde dat u in mei 2017 - toen u nog in Moskou was - werd opgebeld, is dit geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid en blijft deze bijgevolg standhouden. Van een verzoeker om internationale bescherming kan echter worden verwacht dat hij zich niet zou tegenspreken over cruciale elementen in zijn asielrelaas, namelijk het eerste contact tussen de Tsjetsjeense ordediensten en zijn familie.

In diezelfde context spreekt u zich ook tegen over uw eerste persoonlijke ontmoeting met de ordediensten. Zo verklaart u op het CGVS dat de ordediensten bij u thuis langskwamen en u naar buiten ging. Daar werden u enkele vragen gesteld, verhitten de gemoederen snel en kwamen de burens hierop af (CGVS, p. 7-8). U gaf uiteindelijk aan dat zowel u als uw zus als uw vader thuis waren en dat u, nadat men aanklopte, als eerste naar buiten bent gegaan (CGVS p. 16). Deze verklaring valt echter niet te rijmen met de verklaringen die u hierover in Duitsland aflegde. Daar verklaarde u dat onbekenden naar uw woning kwamen, op het venster klopten en dat uw vader vroeg wie het was. Ondanks dat men zich niet identificeerde was het duidelijk dat het om personen uit de veiligheidsdiensten ging. Vervolgens verklaarde u in Duitsland dat u op dat tijdstip niet thuis was. U werd daarentegen door hen tegengehouden en ondervraagd toen u nog onderweg naar huis was, waarna de burens jullie hoorden discussiëren (verklaringen Duitse asielprocedure, pg. 4, cf. administratieve dossier). Het is evenwel niet aannemelijk dat u zich op die manier zou tegenspreken over het concrete verloop van uw eerste contact met de ordediensten, temeer dit een cruciaal element in uw verzoek om internationale bescherming betreft. Gegeven bovenstaande tegenstrijdigheden wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds ondermijnd.

Daarnaast spreekt u zich tegen over de periode waarin uw vervolgers na uw vertrek uit Rusland nog bij u thuis zijn langsgeweest. U spreekt zich zowel tegen over de eerste als de tweede keer dat ze zijn langsgesproken. Wat betreft het eerste bezoek verklaart u enerzijds dat ze in december 2017 zijn langsgesproken (CGVS, p. 3) en anderzijds dat ze anderhalve maand na uw vertrek zijn langsgesproken, dus in de zomer van 2017 (CGVS, p. 10). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, antwoordt u dat ze de eerste keer vrij snel na uw vertrek zijn gekomen, ongeveer anderhalve maand nadien (CGVS, p. 10). Het vasthouden aan één versie van de feiten is evenwel geen afdoende verklaring voor dergelijke tegenstrijdigheid. Verder geeft u ook drie verschillende versies van verklaringen betreffende het laatste bezoek van de ordediensten aan uw familie. Enerzijds zegt u dat ze begin 2019 een tweede keer zijn langsgesproken (CGVS, p. 3), anderzijds twee jaar geleden (te rekenen van het persoonlijk onderhoud op datum 7.2.2020, dus begin 2018) en nog op een ander moment dat ze anderhalve maand of drie of zeven maanden na de eerste keer, dus ergens tussen het najaar van 2017 en het voorjaar van 2018 (CGVS, p. 10), zijn langsgesproken. Het situeren van één gebeurtenis in drie verschillende jaartallen maakt dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang komt. Ook na confrontatie met deze tegenstrijdigheid houdt u vast aan één versie van de feiten, wat niet afdoende is. Van iemand die zijn land van herkomst heeft verlaten en zich zorgen maakt over zijn achtergebleven familie (CGVS, p. 9) is het namelijk compleet onwaarschijnlijk dat hij zich in die mate zou tegenspreken over de twee bezoeken die zijn nog hebben gekregen van zijn vervolgers.

Vervolgens vallen uw verklaringen op het CGVS betreffende de deadline die u van uw vervolgers kreeg niet te rijmen met de verklaringen die u hierover in Duitsland heeft afgelegd. Zo verklaart u op het CGVS dat u van uw vervolgers twee weken kreeg om met uw achterneven in contact te komen (CGVS, p. 8) en verklaart u hierover in Duitsland dat u één week de tijd kreeg (verklaringen Duitse asielprocedure, cf. administratieve dossier). Aangezien dit een cruciaal element in uw asielrelaas betreft, is het bijzonder bevreemdend dat u zich hierover zou tegenspreken. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder gedeukt.

Bovenop voorgaande ongerijmdheden die uw relaas op losse schroeven zetten, wordt het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas verder versterkt door de volgende vaststellingen. Zo is het tijdsverloop bijzonder onwaarschijnlijk. Dat de Tsjetsjeense ordediensten maar liefst 8 jaar na de gepleegde feiten voor het eerst de moeite zouden nemen om u op te zoeken en meermaals te bedreigen, enkel en alleen om met uw achterneven, die zich jarenlang in Duitsland bevinden, in contact te kunnen komen kan geenszins overtuigen. Bovendien moet hierbij worden opgemerkt dat u sinds 2001 grotendeels buiten Tsjetsjenië woonde en dat u aangaf geen enkel contact te hebben met uw achterneven (CGVS, p. 6-7 en 13). Indien uw achterneven werkelijk zo belangrijk waren, kan verondersteld worden dat de ordediensten gedurende deze 8 jaar meermaals pogingen zouden hebben ondernomen om met hen in contact te komen, wat in casu amper het geval blijkt te zijn. Zo

verklaart u dat enkel uw neef R. (...) op dezelfde manier als u werd bedreigd en dat hij omwille daarvan sinds 2012 of 2013 in Zweden woont. Uw kennis hierover is evenwel gebrekkig. Zo weet u niet wanneer de ordediensten bij hem zijn langsgekomen noch hoe vaak noch welke problemen hij effectief met hen had (CGVS, p. 12). Gedurende die 8 jaar werd met andere woorden amper iemand anders bedreigd of vervolgd. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat men plots pas na al die tijd bij u zou uitkomen en u op die manier zouden bedreigen. Gegeven bovenstaande elementen wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder zwaar ondermijnd.

Ten slotte dient nog te worden opgemerkt dat zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw bewering als zouden de autoriteiten in Tsjetsjenië bij u zijn komen informeren naar uw achterneven, quod non, er kan worden aangenomen dat u zich op een veilige en duurzame wijze zou kunnen vestigen buiten de Noordelijke Kaukasus. Zo kan immers niet worden ingezien waarom men de moeite zou nemen om u als achterneef te gaan opzoeken, laat staan vervolgen, in Sint-Petersburg of Moskou. Bovendien kan op basis van uw verklaringen wel degelijk worden aangenomen dat u hier vestigingsmogelijkheden heeft. Zo woonde u sinds 2001 voornamelijk in Sint-Petersburg en Moskou, waar u ook naar school ging, rechten studeerde aan de staatsuniversiteit (maar deze studies niet afmaakte) en daarna als arbeider aan het werk ging. U geeft op een gegeven moment ook aan dat u 'genoeg vrienden heeft' in Moskou (CGVS p. 5). Het feit dat u zelf expliciet verklaart niet federaal te worden gezocht en dus enkel door de Tsjetsjeense ordediensten (CGVS, p. 10), maakt dat het onwaarschijnlijk is dat u door hen buiten de Noordelijke Kaukasus zou worden gezocht. Het door u aangehaalde risico dat ze u binnen de 5 minuten overal op Russisch grondgebied zouden kunnen vinden omdat Kadyrov ook in Moskou zijn mensen heeft, wordt echter van tafel geveegd door het feit dat u na uw vertrek uit de Kaukasus nog gedurende twee maanden in Moskou en Sint-Petersburg heeft gewoond en u ook op legale wijze de Russische Federatie heeft verlaten.

Gegeven bovenstaande beschikt u over een veilige en duurzame vestigingsmogelijkheid in zowel Moskou als Sint-Petersburg. Gegeven bovenstaande bent u er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Ook de door u neergelegde documenten kunnen niets aan bovenstaande analyse wijzigen. Wat betreft de documenten van uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland wordt opgemerkt dat u zich hiermee heeft tegengesproken en deze hierboven reeds werden besproken (cf. supra). Bovendien hebben deze documenten louter betrekking op uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland. Wat betreft het binnenlands Russisch paspoort van uw vader wordt opgemerkt dat dit louter betrekking heeft op zijn persoonsgegevens, meer niet. Wat betreft uw werkboekje wordt opgemerkt dat dit document louter betrekking heeft op uw professionele activiteiten in Rusland. Wat betreft het binnenlands paspoort, de foto's van uw Russisch buitenlands paspoort en uw geboorteakte wordt opgemerkt dat deze documenten louter uw identiteit en uw reisweg staven, dewelke niet worden betwist. Voor wat betreft de foto van uw verzekeringsdocument wordt opgemerkt dat dit document louter aantoonde dat u een verzekering geniet of genoot in Rusland, meer niet. De door u voorgelegde documenten veranderen bijgevolg niets inhoudelijks aan bovenstaande analyse.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 07/02/2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 30/03/2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel

mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 2 en 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de "(a)lgemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel". Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat de artikelen 2 en 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd

aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas. Meer bepaald wordt erop gewezen dat (i) verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt over cruciale elementen van haar asielrelaas, in het bijzonder over wanneer zij precies werd opgebeld door haar vader met de boodschap dat zij werd gezocht in Tsjetsjenië, over haar eerste persoonlijke ontmoeting met de ordediensten, over de periode waarin haar vervolgers na haar vertrek uit Rusland nog bij haar thuis zijn langs geweest en over de deadline die zij van haar vervolgers kreeg; en (ii) het tijdsverloop bijzonder onwaarschijnlijk is aangezien het niet geloofwaardig is dat de Tsjetsjeense ordediensten maar liefst 8 jaar na de gepleegde feiten voor het eerst de moeite zouden nemen om verzoekende partij op te zoeken en meermaals te bedreigen, enkel en alleen om met haar achterneven, die zich jarenlang in Duitsland bevinden, in contact te kunnen komen, daar verondersteld kan worden dat indien haar achterneven werkelijk zo belangrijk waren de ordediensten gedurende deze 8 jaar meermaals pogingen zouden hebben ondernomen om met hen in contact te komen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij desbetreffend in haar verzoekschrift niet verder komt dan het louter vasthouden aan haar relaas en aan één versie van haar verklaringen, en de bemerking dat er fouten werden gemaakt bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de Duitse asielinstanties, hetgeen echter allerminst volstaat om voormelde vaststellingen in een ander daglicht te stellen. Immers heft het louter verwijzen naar één van de tegenstrijdig bevonden versies de tegenstrijdigheid niet op en toont verzoekende partij verder niet *in concreto* aan dat er fouten zijn gemaakt bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de Duitse asielinstanties. Wat betreft haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dient bovendien te worden benadrukt dat haar verklaringen haar in het Russisch werden voorgelezen en dat zij deze voor akkoord heeft ondertekend (administratief dossier, stuk 20, vragenlijst CGVS, p. 3). Voormelde vaststellingen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, blijven dan ook onverminderd overeind en verhinderen enig geloof te hechten aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog onderstreept dat zij het slachtoffer werd van de Tsjetsjeense politiediensten op zoek naar haar misdadige achterneven en dat haar relaas voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat dit in feite niet meer inhoudt dan het louter aanhalen van een vrees voor vervolging, hetgeen niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Immers moet elk verzoek om internationale bescherming op individuele wijze onderzocht worden, waarbij de verzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij het slachtoffer is of kan worden van een persoonlijke en systematische vervolging, dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet betreffende de subsidiaire bescherming. Verzoekende partij blijft desbetreffend evenwel in gebreke, nu aan het door haar voorgehouden asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht.

2.2.6. Aangaande het argument van verzoekende partij betreffende de motivering van verwerende partij dat zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij als zouden de autoriteiten in Tsjetsjenië bij haar zijn komen informeren naar haar achterneven, *quod non*, er kan worden aangenomen dat zij zich op een veilige en duurzame wijze zou kunnen vestigen buiten de Noordelijke Kaukasus, wijst de Raad erop dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende

partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Immers blijkt uit wat voorafgaat dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij als zouden de Tsjetsjeense autoriteiten bij haar zijn komen informeren naar haar achterneven en haar bedreigd hebben.

2.2.7. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt desbetreffend als volgt gemotiveerd: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999 , drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.”* Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die voormelde vaststelling in een ander daglicht plaatsen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 13 en 14), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 7 februari 2020 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke

gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.12. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van het overtollig bevonden motief (zie punt 2.2.6.) – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT